



EKONOMİK GÜVENLİK: GÜNDELİK SABİT TEHDİT

Dr.Öğr. Üyesi İnan Rüma
İstanbul Bilgi Üniversitesi
inan.ruma@bilgi.edu.tr

ÖZET

Son yıllarda ekonomik saldırı, tehdit, güvenlik gibi sözleri sıradan bireyler gündelik hayatlarında sıkça duymaktalar. Piyasa ekonomisi temelli neo-liberal küreselleşme ile ortaya çıkan ilişkiler güncel ekonomik güvenlik sorunsalının arka planını oluşturdu. Soğuk Savaş sonrası dönemde 'yeni güvenlik tehditleri' olarak sunulan konuların bir bölümü ekonomik güvenlik konuları olarak görülebilir: organize suçlar ve para aklama, narkotik ticareti, insan kaçakçılığı, (askerî) teknoloji kaçakçılığı, enerji tedariki, çevre katliamı, göçmenler vb. Ancak, ekonomik güvenlik sıklıkla ticaret ve yatırım gibi dar kapsamıyla ekonomik ilişkiler bağlamında anılmaya devam ediyor. Ekonomik güvenlik tanımları askerî güvenlik için gerekli ekonomik ilişkiler; ekonomik araçların savunma veya saldırı niyetiyle kullanılması; rakip veya hasımların güvenliğine ekonomi yoluyla zarar verme ve küresel ekonomik, sosyal ve ekolojik istikrarsızlığın devlet ve bireylere zararları gibi unsurlar içerir.

ATIF İÇİN: Rüma, İnan, "Ekonomik Güvenlik: Gündelik Sabit Tehdit", *Güvenlik Yazıları Serisi*, No.6, Eylül 2019.
https://trguvenlikportali.com/wp-content/uploads/2019/10/EkonomikGüvenlik_InanRuma_v.1.pdf
DOI: 10.13140/RG.2.2.19519.66720

Son yıllarda döviz fiyatlarını hemen herkes çeşitli 'güvenlik' endişeleriyle izliyor. Döviz olarak sermayesi veya borcu olmayanların bile bu kaygıları taşıması, güvenlik duygusu ve ilişkilerinin çok katmanlı yapısına işaret ediyor.

Son yıllarda döviz fiyatlarını hemen herkes çeşitli 'güvenlik' endişeleriyle izliyor. Döviz olarak sermayesi veya borcu olmayanların bile bu kaygıları taşıması, güvenlik duygusu ve ilişkilerinin çok katmanlı yapısına işaret ediyor. Bunun arka planında piyasa ekonomisi temelli neo-liberal küreselleşme ile ortaya çıkan çarpık yapılar ve süreçler söz konusudur. Neredeyse tüm devletlerin ve toplumların dışa bağımlı hale geldiği bu sistemde döviz fiyatı temel ihtiyaçlar dâhil bütün ürünlerin fiyatını belirleyen asli unsura dönüşmüş durumda. Bu bağlamda ekonomik güvenlik de güvenlik tartışmalarının temel konularından biri haline gelmiştir. Öte yandan, günümüz dünyasında tehdidin nereden geldiğinin ve düşmanın kim olduğunun (eskisi kadar) net olmaması ve güvenlik tanımının muğlaklaşması, ekonomik güvenlik alanında da hissedilmektedir.

Soğuk Savaş'ın bitişinden itibaren siyasî-askerî güvenlik ile ekonomik güvenlik konularının birbiriyle örtüşmeye başladığından sıklıkla bahsedilir olmuştur. Aslında, bu dönemde 'yeni güvenlik tehditleri' olarak sunulan konuların önemli bir bölümü daha ziyade ekonomik güvenlik konuları olarak görülebilir: organize suçlar ve para aklama, narkotik ticareti, insan kaçakçılığı, (askerî) teknoloji kaçakçılığı, enerji tedariki, çevre katliamı, göçmenler vb. Ne var ki, ekonomik güvenlik sıklıkla ticaret ve yatırım gibi dar kapsamıyla ekonomik ilişkiler bağlamında anılmaya devam ediyor.

Ekonomik güvenlik ile ilgili yaygın dört tanım söz konusudur. Birincisi, güvenliği askerî anlamda ele alarak, bir ülkenin kendini -askerî açıdan- savunabilmesi için gerekli ticaret ve yatırım ilişkileri kurması, örneğin silah ve askerî teknoloji edinebilmesi üzerinden tanımlamaktadır. İkincisi, daha ziyade askerî-siyasî güvenlik bağlamında, ekonomik araçların savunma veya saldırı niyetiyle kullanılmasını içermekte ve boykot, ambargo, enerji arzının kısılması ile benzeri ekonomik yaptırımlar kastedilmektedir. Üçüncüsü, daha ziyade ekonomik güç ile ilgili olarak, jeo-ekonomi, ekonomik savaş gibi terimlerin de kullanıldığı ve rakip veya hasımların güvenliğine ekonomi yoluyla zarar verme anlatılmaktadır. Burada jeo-ekonomi terimi ile serbest piyasa / serbest ticaret ile herkesin kazanacağını iddia eden liberallere karşı devletlerin güç birikimi amaçlı olarak ticaret de dâhil olmak üzere ekonomik araçları kullandığını/kullanması gerektiğini iddia eden merkantilistlerin tartışmasına atıfta bulunulur. Son olarak, ekonomik güvenlik geniş anlamıyla küresel ekonomik, sosyal ve ekolojik istikrarsızlık çerçevesinde ele alınır (Cable, 1995: 306-307).

Son tanım bağlamında Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) tanımını da eklemek gerekir. Burada ekonomik güvenlik, eğitim, sağlık, barınma, bilgi edinme, sosyal koruma gibi temel sosyal güvenlik ve çalışma ile ilgili

Soğuk Savaş'ın
bitişinden
itibaren siyasî-
askerî güvenlik
ile ekonomik
güvenlik
konularının
birbiriyle
örtüşmeye
başladığından
sıklıkla
bahsedilir
olmuştur.

güvenlik olarak tanımlanmaktadır. Çalışma ile ilgili güvenlik de gelir, temsil, iş piyasası, istihdam, işyeri güvenliği ve meslekî eğitim gibi öğeleri içermektedir. Bu tanım elbette çalışan insanları merkeze almaktadır ve devletlerin veya (ulusal ya da küresel) şirketlerin güç biriktirmesi süreçlerinin daha ziyade ekonomik güvenlik tehdidi olduklarını imâ etmektedir.

Bu bağlamda değinilmesi gereken bir diğer konu da gıda güvenliğidir. Ekolojik güvenlik konusunda da ele alınan gıda güvenliği, insanlar için ekonomik güvenliğin şüphesiz ana unsurudur. Dünya geneline bakıldığında, gelişmiş ülkeler dışında temel gıdalara erişimin sıkıntılı olduğu ve çalışan sıradan insanlar gelirlerinin önemli bölümünü gıda harcamalarına ayırdıklarından gıda fiyatlarındaki artışların bireysel güvenliklerini doğrudan etkilediği söylenebilir. Bu anlamda hem uluslararası sistem seviyesinde hem de ulusal düzenlerdeki eşitsizlik nedeniyle gıda güvenliğinde hayatî bir bağımlılık sorunsalından bahsedilebilir (Otero, Pechlaner, Gürçan, 2013: 263). Bu nedenle, açlığın doğal süreçlerin sonucundan ziyade güç ilişkileri ile kurulan bir 'jeopolitik şiddet' olduğu öne sürülmüştür (Margulis, 2014: 323).

Tarihsel olarak bakıldığında, karar alıcıların güvenlik kaygılı hareketleri daha ziyade ekonominin alanı olarak düşünülen refah üretim süreçleri (örneğin sanayileşme) ile doğrudan ilişkili olmuştur. Örneğin, 18. Yüzyıl'dan itibaren kalkınma/ilerleme söylemleri devletlerin/toplumların güç ve yaşam savaşlarında uluslararası düzeni belirleme çabaları çerçevesinde ortaya çıkmıştır. Ulusal refah artışı amaçlı ekonomik düşünce ve siyasetler devlet/toplum güvenliği ile ilişkili olarak ifade edilmiştir. 19. Yüzyıl'da sanayileşme süreçleri, bu ilişkiyi ağır sanayi ve bu uğurda artan devlet müdahaleciliği ile vurgulamıştır. 1914-45 arasındaki dünya savaşları sonrası kurulan düzende ise gelişmekte olan veya az gelişmiş ülkelerdeki yoksulluk bir güvenlik tehdidi olarak düşünülmüştür. Komünizmi ve kendince bir komünizm uygulama ve yayma çabasındaki Sovyetler Birliği'ni tehdit olarak algılayan ve sunan küresel kapitalist elitin Soğuk Savaş zihniyeti bu durumu pekiştirmiştir.

1980'lerden itibaren ise, neo-liberal küreselleşme ve bu çerçevede piyasanın egemenliği belirleyici olmuş, bununla ilişkili yeni güvenlik tehditlerinden bahsedilmiştir. Küresel piyasa ekonomisine uyum göster(e)meyen veya karşıtlık sergileyen devlet yönetimleri veya tam tersine, devlet kapasitesi küreselleşmenin de etkisiyle asgariye inen 'başarısız devletler' yeni güvenlik tehditleri olarak görülmüşlerdir. Nihayetinde, günümüz dünyasında yeni muhafazakâr siyaset ile küreselleşmenin geri çevrilmesi sıklıkla çok kutupluluk olarak tanımlanmakta, fakat bu geçiş barışçıl mı şedit mi olacak bilinmemektedir. Yine de, dünyanın kimi yerlerinde sosyal devlet idealleriyle standartlaşan uygulamaların artık uluslararası alanda da norm olarak kabul edildiğini görmek mümkündür (Hettne, 2010: 48-50).

Son yıllarda uluslararası gündemi meşgul eden ABD ile Çin arasındaki 'ticaret savaşları' tam da liberalizm ile artık daha ziyade 'ekonomik milliyetçilik' veya 'korumacılık' denen merkantilizm arasındaki tarihsel tartışmanın güncel bir örneğidir.

Yukarıda sunulan dört tanım ile bu kısa tarihsel anlatıyı basitçe örtüştürecek olursak; sanayileşme gibi ekonomik süreçler yoluyla devletin (askeri) kapasitesini artırma çabası ekonomik milliyetçilikle de özdeşleşen merkantilizmi anımsatmakta ve jeo-ekonomi adıyla jeopolitiğin ekonomik yönü olarak görülmektedir. Soğuk Savaş ise iki kutup arasındaki rekabet çerçevesinde hem askerî donanım ve teknoloji edinme ve koruma üzerinden yapılan birinci tanıma denk düşer, hem de rakip veya hasımların güvenliğine ekonomi yoluyla zarar verme çabalarıyla üçüncü tanımla ilişki kurar. Aynı dönemde, sömürgelerin bağımsızlığıyla oluşan ve Bağlantısızlar Hareketi içinde gelişen devletler ise küresel ekonomik, sosyal ve ekolojik düzen üzerinden ekonomik güvenliklerini vurgulamak istemişler (son tanım) ve bu amaçla, uluslararası düzende adil bölüşümü somut bir siyaset unsuru hâline özellikle getirmişlerdir. Örneğin, 1964'ten itibaren BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı bünyesinde, "Gelişmekte olan Ülkelerin Ekonomik Hakları" başlığı altında, doğal kaynaklar ve yabancı şirketlerin mülkleri üzerindeki ulusal egemenlik haklarından, uluslararası ticaret ve para rejimlerinde bu ülkeler lehine yeni düzenlemelere kadar uzanan bir dizi unsuru içeren siyaset planlamaları yapılmıştır. Bu planlama, 1974'te BM Genel Kurulu'nda "Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen" önerisi olarak dile getirilmiş, tartışılarak kabul edilmiştir. Ancak egemen fâillerin engellemeleri veya Bağlantısızlar Hareketi içindeki ülkelerin aralarındaki farklar gibi çeşitli nedenlerle uygulanamamıştır.

Bu noktada, yukarıdaki tanımlar ve tarihsel arka plan üzerine kuramsal duruşlara da, özellikle güncel tartışmalar çerçevesinde değinmek gereklidir. Dünya ekonomik sisteminin hâlâ ana-akımını teşkil eden liberaller ekonomik güvenliği serbest piyasa/ticaret/teşebbüs gibi ögeler üzerinden tanımlamakta ve bu ögelerdeki aşınmanın güvenlik sorunları yarattığını ileri sürmektedirler. Buna mukabil, giderek siyasî gücünü arttıran milliyetçi-muhafazakâr yaklaşım, merkantilizme yakın durarak küreselleşmenin güvenlik tehditleri yarattığını iddia etmektedir. Uluslararası İlişkilerde siyasal realizm denen ana-akım yaklaşımın ekonomi ile ilgisi pek gelişmemişse de, genel olarak merkantilizme ve milliyetçi-muhafazakâr görüşlere denk düştüğü söylenebilir. Eleştirel yaklaşımlar ise, hem neo-liberal küreselleşmenin hem milliyetçi-muhafazakâr siyasetin çalışan insanlar için çeşitli güvenlik tehditleri yarattığını öne sürmekte ve siyasî yelpazenin sol tarafında yer alarak, adil bölüşüm ile toplumların egemenlik haklarına ve doğayı korumaya dayalı bir ekonomik güvenlik yaklaşımını dile getirmektedirler.

Liberal görüş, 1929 Krizi sonrasında ekonomik milliyetçilik nedeniyle dünya ticaretinin -spiral olarak çarpıcı bir biçimde görüldüğü gibi- daralmasının İkinci Dünya Savaşı'nın ana nedeni olduğunu ileri sürer.

**Ekonomi politik
çalışmalarının
dış politikanın ve
uluslararası
ilişkilerin en
temel
konularından biri
olan güvenlik
çalışmaları ile
aynı bütünlüğün
iki farklı veçhesi
olduğu
söylenebilir.**

Günümüz dünyasında da dünya ticaretindeki ekonomik milliyetçilik ve daralmanın güvenlik sorunu yaratacağı düşünülmektedir.

Son yıllarda uluslararası gündemi meşgul eden ABD ile Çin arasındaki ‘ticaret savaşları’ tam da liberalizm ile artık daha ziyade ‘ekonomik milliyetçilik’ veya ‘korumacılık’ denen merkantilizm arasındaki tarihsel tartışmanın güncel bir örneğidir. Çin’in ekonomik büyümesinin istim almaya başladığı 1990’ların ilk yarısında bile, ABD ile Çin arasında böyle bir (ekonomik) çatışma ihtimali dile getirilmişti (Örn. Cable, 1995: 307). Liberal görüş, 1970’lerin ortasında neo-liberal küreselleşme oluşmaktayken, siyasi çatışmaların aşılarda ekonomik sistemlerin daha fazla bütünleştirilmesi, dünyadaki yoksulluğun böylece azaltılması, ekonomik güvenlik için ortak bir sorumluluk anlayışının geliştirilmesi ve ortak kazanç algısının güçlendirilmesi amaçlarını önermekteydi. Bunlara araçlar olarak da (uluslararası) kurumlaşma ile karşılıklı bağımlılık anlayış ve siyasetleri sergileyen liderlik tasarlıyordu (Nye ve Krause, 1975: 342). 1990’larda hem Soğuk Savaş’ın bitmesi hem de eski Sovyet ülkeleri ile Çin’in kapitalist dünya sistemine entegrasyonu ile bu amaçların gerçekleştirilmesi için uygun ortam olduğu düşünülmüştü. Filhakika, Çin’in ekonomik büyümesi neo-liberal küreselleşme içinde gerçekleşti. Fakat, liberalizmin kalesi olarak bilinen ABD, Amerikalıların ekonomik güvenlik sorunlarını (örn. Gelir azalması) çözeceğini iddia eden Trump’ın ekonomik milliyetçi söylem ve siyasetleri ile Çin’e tepki vermeye başladı. Ticaret savaşları denilen süreç böyle başladı. Bugün dünyada hemen herkes tarafından bir ekonomik güvenlik tehdidi olarak algılanan bu durum Birinci Dünya Savaşı örneğinde olduğu gibi askerî bir çatışmaya dönüşmesinden korkuluyor.

Trump yönetiminin ekonomik milliyetçiliği bağlamında jeo-ekonomi güncel tartışmalarda öne çıkmaktadır. Bu anlamda jeo-ekonomi, ekonomik gücün jeo-stratejik amaçlarla kullanılması olarak -dar anlamda- açıklanmaktadır. Daha geniş bir tanımlama çabasında ise jeo-ekonomi hem sınırların kalkması gibi yeni liberal öğeler, hem de dış politikada ekonomik araçların kullanılması ve ekonomik milliyetçiliği de içeren bir kavram/olgu olarak görülmektedir (Vihma, 2018: 48). Eleştirel yaklaşımlar ise jeo-ekonomiyi küresel kapitalizmin toprakları piyasa gereklerine göre düzenlemesi üzerinden, özellikle de güncel neo-liberal küreselleşmenin coğrafi tahayyülleri çerçevesinde tanımlar. Bu anlamda, jeo-ekonomiyi eşitsiz kalkınmanın gerilimini yansıtan uluslararası ilişkilerin coğrafi temsili olarak görür (Sparke, 2018: 484). Aslında, bizâtihi jeopolitik kavramından hareketle, jeo-ekonomi de uluslararası üretim ve güç ilişkilerinde coğrafyanın etkilerinin incelenmesi olarak tanımlanabilir. Coğrafya derken kastedilen de sadece iklim, topoğrafya, denize erişim gibi fizikî coğrafya özellikleri değil, sanayi üretimi, ulaşım ve iletişim altyapısı da dâhil genel beşerî coğrafya öğeleri olarak düşünülebilir.

Sonuçta, hem devletler hem de bireyler için küresel ekonomik, sosyal ve ekolojik istikrarı odağına alan güvenlik anlayışı bu alandaki çalışmaların temelinde oturmalı.

Bu anlamda jeo-ekonomi, ekonomik milliyetçilik veya liberal olmayan bir devlet yapısına sınırlanmadan, bu ihtimalleri de içeren genel bir küresel veya uluslararası ekonomi politik bağlam olarak tanımlanabilir. Eleştirel bir yaklaşımla, jeo-ekonomiye insan ve doğa merkezli olarak coğrafya-üretim ilişkisi üzerinden yaklaşılabilir.

Ekonomi politik çalışmalarının dış politikanın ve uluslararası ilişkilerin en temel konularından biri olan güvenlik çalışmaları ile aynı bütünlüğün iki farklı veçhesi olduğu söylenebilir. Hem ulusal hem uluslararası ekonomi politik boyutunun güvenlik çalışmalarına ek(lem)lenmesinin, devletlerin ulusal çıkar çerçevesinde ulusal güvenlik siyasetlerini nasıl belirlediği ve uyguladığı ile uluslararası alanda bu siyasetler sonucundaki etkileşimin anlaşılmasında asal önemi bulunmaktadır (Homolar, 2010: 410-11). Bu, hem devlet hem birey düzeyinde ekonomik güvenlik sorunsalının çözümlenmesi için de önemlidir. Örneğin, ABD ve Britanya'nın ana güvenlik stratejilerinin ekonomi politikleri üzerine yapılan geniş çaplı bir araştırma, bu güvenlik stratejilerinin ülke üretimlerinde yer alan fâillerin ekonomik amaç ve stratejileri ile ilişkisine dikkat çekmiştir: ihracat temelli hareket ederek küresel ihracat rekabetinde yer alanlar sürekli dış pazar arayışında olduğundan müdahaleci siyasetleri desteklerken, küresel ekonomi içerisinde fazla yer almadan iç pazara yönelik üretimde yer alanlar ise daha ziyade dışa kapalılığı savunmuşlardır. Dolayısıyla, hükümet ve devletlerin uyguladıkları güvenlik siyasetleri, bu gruplarla ilişkilerinden etkilenmiştir (Narizny, 2007: 317-21). Nitekim bu da, hem devlet hem de birey düzeyinde ekonomik güvenlik için önemlidir.

Güvenlik çalışmalarının kurucu atalarından sayılan antik dönemde yaşamış Çinli düşünür Sun Tzu'nun meşhur kitabı *Savaş Sanatı*'nin da ekonomi politik yönü son dönemde çalışılmaya başlanmıştır. Kısıtlı kaynakların stratejik kullanımı, amaca uygun teşvikler oluşturulması, teşebbüs ve keşif ruhu gibi öğelerde Sun Tzu'nun askerî içeriğe ekonomi politik bakış eklediği ve hatta sadece savaş sanatına değil, ekonomik düşünce tarihine de katkıda bulunduğu ifade edilmiştir (McCaffrey, 2014: 366). Bu öğelerin hem devlet hem de birey düzeyinde ekonomik güvenlikle ilgili oldukları açıktır.

Sonuçta, hem devletler hem de bireyler için küresel ekonomik, sosyal ve ekolojik istikrarı odağına alan güvenlik anlayışı bu alandaki çalışmaların temelinde oturmalı. Zira, ILO ve Milletler Cemiyeti'nin kuruluşunda açıkça ve resmen zikredilen toplumsal barış sağlanamazsa dünya barışının da sağlanamayacağı görüşü unutulmamalıdır. Bu tür bir istikrar ancak sivil toplum tarafından çeşitli mekanizmalarla denetlenen hukuk devletleri tarafından ve adil bölüşüm ile doğayı korumaya özen göstererek sağlanabilir.

KAYNAKÇA

Cable, Vincent (1995). “What is International Economic Security”, *International Affairs*, Cilt 72 (1), ss. 305-324.

Cohen, Patricia (2018). “Paychecks Lag as Profits Soar, and Prices Erode Wage Gains”, *The New York Times*,
<https://www.nytimes.com/2018/07/13/business/economy/wages-workers-profits.html>

Gazier, Bernard (2009). *La Crise de 1929*. Paris, Presses Universitaires de France.

Hettne, Björn (2010). “Development and Security: Origins and Future”, *Security Dialogue*, Cilt 41, No. 31, ss.31-52.

Homolar, Alexandra (2010). “The political economy of national security”, *Review of International Political Economy*, Cilt 17 (2), ss. 410-423.

Margulis, Matias E. (2014). “Trading Out of the Global Food Crisis? The World Trade Organization and the Geopolitics of Food Security”, *Geopolitics*, Cilt 19 (2), ss. 322-350.

McCaffrey, Matthew (2014). “The Political Economy of the Art of War”, *Comparative Strategy*, Cilt 33 (4), ss. 354-371.

Narizny, Kevin (2007). *The Political Economy of Grand Strategy*. New York, Cornell University Press.

Nye, Joseph S. ve Lawrence B. Krause (1975). “Reflections on the Economics and Politics of International Economic Organizations”, *International Organization*, Cilt 29 (1), ss. 323-342.

Otero, Gerardo, Gabriela Pechlaner ve Efe Can Gürcan (2013). “The Political Economy of 'Food Security' and Trade: Uneven and Combined Dependency”, *Rural Sociology*, Cilt 78 (3), ss. 263–289.

Sparke, Matthew (2018). “Globalizing capitalism and the dialectics of geopolitics and geoeconomics”, *Environment and Planning A: Economy and Space*, Cilt 50 (2), ss. 484-489.

Vihma, Antto (2018). “Geoeconomics Defined and Redefined”, *Geopolitics*, Cilt 23 (1), ss. 47-49.

EK OKUMA

Wallerstein, Immanuel (2012). *Liberalizmden Sonra* (çev. Erol Öz). İstanbul, Metis.

Balta, Evren (der.), (2014). *Küresel Siyasete Giriş, Uluslararası İlişkilerde Kavramlar, Teoriler, Süreçler*. İstanbul, İletişim.

Eğilmez, Mahfi ve Ercan Kumcu (2018). *Ekonomi Politikası/Teori ve Türkiye Uygulaması*, İstanbul, Remzi.

İNTERNET

International Labour Organisation,
<https://www.ilo.org/global/lang--en/index.htm>

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı, <https://www.undp.org/>

FİLM

Capitalism A Love Story (2009), Yönetmen: Michael Moore.

At (1981), Yönetmen: Ali Özgentürk.

It's a Free World (2007), Yönetmen: Ken Loach.

Kurbağalar (1985), Yönetmen: Şerif Gören.

Los lunes al sol (Güneşli Pazartesisler) (2002), Yönetmen: Fernando León de Aranoa.



Uluslararası İlişkiler Konseyi (UİK) Derneği, Türkiye’de uluslararası ilişkiler çalışmalarının gelişimine katkıda bulunmak, ilgili alanlarda çalışanları bir araya getirmek ve çalışmalarını desteklemek amacıyla bir grup akademisyen, medya çalışanı ve dışişleri mensubu tarafından 2004 yılında tarihinde kurulmuştur. 2010 yılından beri *International Studies Association* (ISA) ortak kuruluşu ve 2016’dan beri de *Balkan Political Science Association* (BPSA) üyesi olan UİK, iki yılda bir düzenlediği *Uluslararası İlişkiler Çalışmaları ve Eğitimi Kongresi* ile *Güvenlik Akademisi* ve *Dış Politika Akademisi* eğitim programlarını gerçekleştirmektedir. Uluslararası İlişkiler disiplininin Türkiye’deki gelişimine katkı yapmış öğretim üyelerine yönelik *Ustalara Saygı Ödülü* ile genç akademisyenlere yönelik *Teşvik Ödülü* veren UİK, başta *Uluslararası İlişkiler* dergisi ile *Güvenlik Çalışmaları* serisi olmak üzere kapsamlı bir yayım programı ile *Güvenlik Portalı* (GP), *Türkiye Barışı Koruma Veri Tabanı* (TÜBAKOV), *Kavram Avcıları* ve *Black Sea Young Reformers Fellowship* (BSYRF) projelerini hayata geçirmiştir.

UİK hakkında daha fazla bilgi almak için, lütfen [web sayfasını](https://www.uik.org.tr) (https://www.uik.org.tr) ziyaret ediniz.



© UİK 2019

Bu çalışmanın telif hakları Uluslararası İlişkiler Konseyi (UİK)’e ait olup, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca kaynak gösterilerek kısmen yapılacak makul alıntılar dışında, hiçbir şekilde önceden izin alınmaksızın kullanılamaz, yeniden yayımlanamaz. Bu çalışmada yer alan değerlendirmeler yazarına aittir; UİK’in kurumsal görüşünü yansıtmamaktadır.



Güvenlik Yazıları, NATO Kamu Diplomasisi Birimi tarafından desteklenmektedir.

Security Papers are supported by the NATO Public Diplomacy Division.